

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

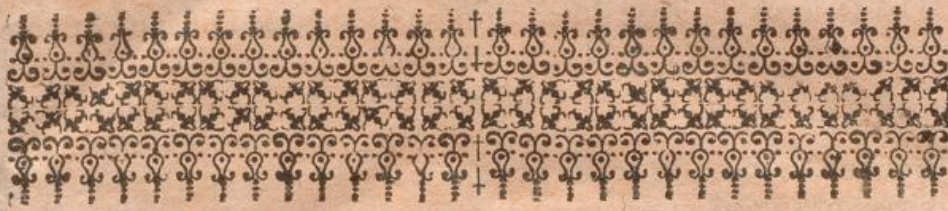
Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Secvlvm Primvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

SERIES
 EPISCOPORUM
 MOGUNTIAE.
 PERIODUS I.
 SECVLVM PRIMVM.
 I. D. CRESCENS.

Petro Apostolorum Principi, & Paulo gentium
 Doctori non ab similes dedit Discipulos gratia Ser-
 vatoris nostri in omnes abundantissima. Hac ea-
 dem gratia & vocatione prorsus singulari excitati,
 quot regna & provincias tum in Asia, tum in Euro-
 pa peragraverint ijdem Apostolorum Principes, ritè credentibus
 testatur locupletissimè Sacer Codex non magis humanâ manu ex-
 aratus, aut à spiritu privato, quàm divino consilio probatus &
 Dei

A

Dei

Dei scriptus digito. Inter utriusque Doctōris Discipulos numeratus jam abhinc seculis ferè XVII. D. Crescens, à D. Paulo Præceptore principijs imbutus Apostolicis, à D. Petro autem omnium Pontificum primipilo Episcopus probatus & confirmatus, non unius tantum regni provincias giganteis quasi passibus est emensus, ut ad optatam metam pertingeret. Non desunt fortè Scriptores, qui in Asiæ provincias, præsertim verò in Galatiam abiisse autumârunt. In Italia hausisse præcepta à Magistris, rerum ordinem ritè arbitrantibus, non est dubium. Viennæ in Gallia tempore aliquanto sedisse Episcopum contendunt Galli maximè. Omnium Episcoporum Moguntia primū Evangelij semen seminâsse, zizania eradicâsse, virtutes plantâsse, idolorum delubra destruxisse, ut Sedes prima cederetur Deo, & altera Episcopo, non tantum Orthodoxi concedunt, sed toto capite annuunt etiam Recentiores Heterodoxi non pauci. Annis 22. Moguntia Supremum Antistitem sedisse scribit Trithemius D. Crescentis observator sedulus. Trithemio in enūmeratis annis conformes sunt annales Moguntini. Inter Martyres eminentissime imperante Trajano an. Christi 102. aut 103. concordi sententia tradiderunt Authores Itali, Galli, Germani &c, à quibus dissentit neutiquam Martyrologium Latinum. Exuvias tanti Martyris Moguntia in æde S. Hilarij sepultas primò, & inde in in S. Albani templum translatas esse, exhibent monumenta antiquissima, quibus accessit novum hoc ornamentum Poeticum in basilica arcis Moguntina scriptum :

Bis Moguntinis undenos præfuit annos,
 Et vitâ clarus, clarus & eloquiò,
 Martyriūque tulit Trajano Principe, Christi
 Dum Decades denas auxerat una trias.

Reflexio

REFLEXIO

Supra Seriem Moguntinam Singularis.

TAmetsi multis in rebus necesse non sit Historico, Historiam suam nimum anxie stabilire probatissimorum auctorum firmitate, aut Argumentorum aliorum gravissimo pondere; ut tamen id faciat, suadet sæpe efficacius necessitate consilium. Ea sunt insuper tempora & hominum mores hac nostra ætate, ut quamvis passim Heterodoxorum viri plurimi Historiam scribant, nec tamen probata autoritate, nec ratione ipsi communiant, aliorum nihilominus Historias non Historias, sed fabulas continuò aut calumnias dicant, nisi testimoniis omni exceptione majoribus obruantur, & velut torrente rationum ad assensum rapiantur: quamvis sic etiam frons & oculi sæpe mentiantur, oratio verò sæpissimè; ut nimirum celetur inimica victoria, & qua semel est imbuta recens odorem servet testa diu. Vel ut apertius dicam, ne deserì à suis videatur malè fundata super fabulas doctrina etiam dogmatica. Quamvis igitur hoc loco fortè nec Hübnerum, nec Hübnero similem nactus sim adversarium, dum de D. Crescente Moguntia Episcopo primo cœpi dicere; consultissimum tamen mihi fore prævideo, si ferè singula gestorum capita majora autoritate communivero:

Queritur itaque I. An in Galatiam missus venerit
D. Crescens?

Q. II. An Viennam Gallia pervenerit?

Q. III. Si eò pervenerit, an nihilominus annis 22, Moguntia Episcopus sederit?

Q. IV. An ab Apostolis Episcopus missus venerit?

Respondetur ad I. Etsi epistolam Doctoris gentium ad Timotheum datam perfunctoriè tantum legenti possit apparere, D. Crescentem tetendisse in Asia Galatiam, minimè verò in Gal-

liam, aut aditas Rheno provincias, hæc tamen duo posteriora membra, minimè verò membrum antèrius testantur auctoritate sua maxima DD. Epiphanius, Hieronymus, Sophronius, Theodoretus, Ado, Beda, Ufuardus, alique authores magno numero à P. Serario lib. 2. de rebus Mogunt. relati, quâ unanimi sententia tradunt, Galatiæ nomine appellatas fuisse seculis antiquissimis Galliam aliásque Rheno propinquas Provincias.

R. ad II. & III. Viennam Galliæ advenisse D. Crescentem, & multo fortassis tempore populum Orthodoxâ doctrinâ & Christianis moribus instruxisse, produnt nobis Ado, Beda, Ufuardus, & Petrus Cluniacensis, nec non Martyrologium Romanum die 27. Junij; nemo tamen authorum horum aut aliorum inficias ibit, D. Crescentem Moguntinis præfuisse Episcopum. Quin si fingamus etiam, hunc ipsum D. Pauli discipulum aliquo tempore divina explicasse præcepta in Asiæ Galatia, in Italia, Gallia & quibusdam Germaniæ provinciis; Moguntia perinde tamen nec pilus adimitur: superavit enim ætate sua annos omnino 80. ex communi hac de re Scribentium mente. Quippe in Galatiam si missus abiit, abiisse eo tempore certum est, quo Magister Paulus alteram dedit ad Timotheum epistolam: annis verò novem ante D. Pauli Martyrium scriptam fuisse, argumentis probat Baronius, quamvis nonnihil refragentur D. Hieronymus, & Eusebius, ferius eam conscriptam esse affirmantes. Si igitur horum opinionem amplecti & dicere fas sit, anno Pauli postremo epistolam hanc scriptam, & Crescentem in Galatiam missum venisse, haud adversabimur dictis his nostris: namque D. Paulus an. post natum Servatorem 96. capite plexus sub Nerone, D. Crescens verò, an. 102. aut 103. sub Trajano passus est: annorum igitur 33. intervallum inter D. Pauli & huius discipuli Crescentis fata intercessit: cui si demantur 22. anni Moguntia numerati; annos omnes reliquos vendicant sibi Galatia & Galliæ
Vienna

Vienna, nimirum annos 11. Quod si tot annorum spatium non sufficiat aut Gallis aut Galatis, quis jure affirmare poterit, D. Crescentem eo, quo Moguntinis leges explicavit tempore, nunquam excurrissè in provincias alias nunc propinquas, nunc remotas? abhorruerunt certè ab hac sedendi more & mora antiquissimorum Episcoporum plerique, dum oves pascebant, & nova pascua nunquam non inquirebant.

R. ad IV. Inter D. Pauli discipulos floruisse Crescentem etiam, consensu maximo tradidèrè Patres & Historici tum antiqui, tum medij, tum recentiores, quorum omnium recenset nomina Serarius lib. sui cap. 11. pag. 226. An verò à Paulo, an ab Apostolorum Principe Petro Episcopus missus venerit in Galliam, aut si mavis, in Germaniam, tam parùm dissentire videntur auctores gravissimi, ut qui in ea missione partem Petro, & partem Paulo tribuerit, omne punctum tulerit: misit nimirum Petrus, misit & Paulus; hic discipulum ille Episcopum. Quin misissè suo modo Crescentem Apostoli omnes censendi sunt juxta illud, quod habet lib. 1. Constitut. Apostol. cap. 47. *Crescentem Episcopum Ecclesiarum Galatie Ordinavimus.*

Fallitur nimirum maximopere, qui in Apostolorum Collegio dissensionibus multis aut discordiis locum fuisse existimat: caput unum & membra plura concordés servabant animos; quam concordiam procul dubio à Divino Spiritu datam cum negare non sustinerent Heterodoxorum multi, finxèrè duo humana capita, Petrum & Paulum Ecclesie præessè jussos ab uno supremo Capite Christo Deo.

Verùm inani huic sententiæ caput pridem amputavit unà cum C. Bellarmino authorum plurimorum phalanx, argumentis veluti gladiis ex S. Codice petitis potentissima, Caterùm à D. Pe-